

Sygn. akt III RC 404/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący sędzia Marek Szcześniak

Protokolant st.sekr.sądowy Karol Kotoński

Po rozpoznaniu w dniu 06 lipca 2022 r. w Toruniu.

przy udziale -

sprawy z powództwa małoletniego R. G. działającego przez matkę J. G. (1)

przeciwko P. G.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego P. G. alimenty na rzecz małoletniego R. G. w miejsce ustalonych w kwocie 350 zł miesięcznie na mocy wyroku z dnia 01.06.2015r. w sprawie (...) Sądu Okręgowego w (...), w kwocie obecnie po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 01.07.2022r., płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego J. G. (1), z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. nie obciąża P. G. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz małoletniego R. G.,

IV. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 404/21

UZASADNIENIE

J. G. (1) działając w imieniu małoletniego R. G. w dniu 29 kwietnia 2021r. wniosła pozew przeciwko P. G. domagając się podwyższenia alimentów z kwoty 350 zł miesięcznie do wysokości 3.000 zł miesięcznie, poczynając od dnia 10 maja 2021r. W uzasadnieniu wskazała m.in., że u małoletniego stwierdzono chorobę genetyczną w postaci zespołu (...), która wiąże się z koniecznością ciągłej rehabilitacji, uczęszczaniem na basen czy korzystaniem ze specjalistycznych wkładek korekcyjnych do butów. Matka małoletniego wskazała, że pozwany jest z zawodu cieślą, a zarobki w tym zawodzie są wysokie. (k. 3-26A)

Pozwany P. G. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa, a w ramach propozycji ugodowej, w celu polubownego zakończenia sprawy, zaproponował podwyższenie alimentów do kwoty 500 zł miesięcznie (k.50). W uzasadnieniu wskazał m.in., że do tej pory małoletni korzystał z opieki medycznej w ramach NFZ, natomiast od czasu do czasu rodzice małoletniego korzystali z prywatnych konsultacji lekarskich. Od czerwca 2018r. do lipca 2020r. małoletni wraz ze swoim starszym bratem mieszkali z pozwanym, a następnie małoletni ponownie zamieszkał z matką. Pozwany ma na utrzymaniu starszego syna J., na którego nie otrzymuje alimentów od jego matki J. G. (1), a ponadto

pozwany uiszcza alimenty na córkę R.. Pozwany pracuje jako pracownik ogólnobudowlany z wynagrodzeniem w wysokości (...) zł miesięcznie. (k. 46-52,94-95)

Sąd ustalił co następuje

Małoletni R. G. urodził się (...) i jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego J. G. (1) i P. G..

Wyrokiem z dnia 1 czerwca 2015r. Sąd Okręgowy w (...) rozwiązał związek małżeński rodziców małoletniego, oraz nałożył na obie strony obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich J. G. (2), R. G. i R. G., a tytułem udziału w tych kosztach ojca utrzymał w mocy jego obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich J. G. (2), R. G. i R. G. wynikający z ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowy w (...) w dniu 19 lipca 2011r. w sprawie (...) w kwocie łącznej 1.050 zł miesięcznie, tj. po 350 zł na każde dziecko miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk matki dzieci J. G. (1), z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej z rat.

W czasie sprawy o rozwód małoletni R. mieszkał razem z matką i miał (...) lat. Cierpiał na schorzenia (...), leczył się farmakologicznie, leki kosztowały 120 zł. Raz w roku małoletni korzystał z wizyty lekarskiej w W. i co pół roku z wizyty w T., dodatkowo chodził na rehabilitację. Matka małoletniego dorabiała sprzątając. Otrzymywała także zasiłek rodzinny i rehabilitacyjny w łącznej kwocie 630 zł. J. G. (1) oceniała wówczas koszt utrzymania mał. R. na kwotę 500 zł miesięcznie. Pozwany mieszkał u rodziców i nie ponosił w związku z tym żadnych opłat. Pracował dorywczo, z czego uzyskiwał ok. 200 zł miesięcznie.

(dowód: akta sprawy (...) SO w (...) k. 2-7, 10-15, 22-25)

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2019r. wydanym w sprawie (...) Sąd Rejonowy w (...) powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi J. i R. braćmi G. ich ojcu P. G. i ograniczył władzę rodzicielską matce J. G. (1) do współdecydowania o istotnych sprawach dzieci. Małoletni powód wraz ze swoim starszym bratem od czerwca 2018r. do lipca 2020r. mieszkali z pozwanym, następnie małoletni ponownie zamieszkał z matką.

Obecnie małoletni R. G. ma (...) lat. Choruje na chorobę genetyczną w postaci zespołu (...), która wiąże się z koniecznością ciągłej rehabilitacji. Korzysta z prywatnej rehabilitacji gdyż J. G. (1) uważa że prywatna rehabilitacja jest korzystniejsza niż wykonywana w ramach NFZ. Posiada krótszą lewą nogę, w związku z czym korzysta ze specjalnych wkładek korekcyjnych do butów. Pozostaje po opieką (...).

W ocenie matki małoletniego na miesięczne koszty utrzymania mał. R. składają się: rehabilitacja – 2.080 zł, (...) – 32 zł, lekarstwa – 60 zł, wkładki do butów – 60 zł, basen – 64 zł, (...) – 17 zł, żywność – 600 zł, obuwie – 34 zł, odzież – 67 zł, wyprawka do szkoły – 17 zł, czynsz – 330 zł, abonament telefoniczny – 40 zł, internet – 100 zł, tj. łącznie 3.511 zł miesięcznie.

J. G. (1) liczy obecnie (...) lat. Razem z synem R., córką R. która ma (...) lat, oraz z obecnym partnerem K. B. mieszka w wynajmowanym mieszkaniu w T.. Za mieszkanie płaci łącznie 1.400 zł miesięcznie, w tym 800 zł miesięcznie wynosi opłata za najem, 400 zł czynsz do spółdzielni mieszkaniowej, oraz opłata za prąd. Dodatkowo opłaca internet i trzy telefony komórkowe tj. swój, partnera i córki. Prowadzi wspólny budżet domowy z partnerem, z którym dzielą się wydatkami.

Matka małoletniego pracuje od końca listopada 2021r. w firmie (...) Sp. z o.o. jako sortowacz i z tego tytułu otrzymuje ok. (...) zł netto miesięcznie, po potrąceniach komorniczych, które są dokonywane z premii które dodatkowo otrzymuje. Wcześniej pracowała do 6 czerwca 2021r. w sklepie (...) na stanowisku sprzedawcy gdzie zarabiała wynagrodzenie w wysokości najniższej pensji krajowej. Zajęcie komornicze wynika z zakupu w 2013r. telewizora i aparatu fotograficznego na raty, których nie była w stanie spłacić.

Posiada samochód marki M. (...), rok produkcji 2002. Nie posiada oszczędności. Matka małoletniego pobiera na syna oraz córkę świadczenie wychowawcze po 500 zł miesięcznie na każde dziecko z programu 500+. Ponadto otrzymuje

na mał. R. 150 zł miesięcznie od Prezydenta Miasta T. w ramach pomocy finansowej związanej z orzeczeniem o niepełnosprawności małoletniego.

J. G. (2) jest już (...) (...), od 2018r. mieszka w Z. z babcią, dziadkiem oraz ciociami i wujkami. Początkowo mieszkał z nimi również pozwany. W roku szkolnym 2021/2022 J. G. (2) ukończył szkołę branżową, w lipcu 2022r. odbywał praktyki, a w dniu 1 sierpnia 2022r. ma rozpocząć pracę jako pracownik produkcji z wynagrodzeniem w wysokości pensji minimalnej, w związku z czym od 1 lipca 2022r. wygasł obowiązek alimentacyjny P. G. wobec syna J. G. (2).

(okoliczności bezsporne k. 19-24,51,68,108,158)

(dowód: dokumentacja medyczna k. 12-15,96-106,117-118,133-147

faktury i paragony k. 16-18, 25-26

zaświadczenie o zarobkach k. 73-74

umowa zlecenia k. 75-77

zeznania J. G. (1) k. 148-149)

P. G. obecnie ma (...) lat. Poza trojgiem dzieci z małżeństwa z J. G. (1) nie posiada innych dzieci.

Pozwany mieszka w wynajmowanym mieszkaniu razem z obecną żoną B. G. i jej synem J. D.. Czynnosc najmu wynosi 1.150 zł miesięcznie, czynsz do wspólnoty mieszkaniowej 650 zł miesięcznie, prąd ok. 300 zł co 2,5 miesiąca. Dodatkowo opłata za internet i tv w pakiecie z dwoma telefonami komórkowymi i ratami za telefony, przeznaczonymi dla żony pozwanego i jej syna, w wysokości 600 zł miesięcznie. Opłata za telefon pozwanego wynosi 50 zł miesięcznie. Rodzina prowadzi wspólny budżet domowy. Żona pozwanego pracuje i po potrąceniach komorniczych otrzymuje pensję minimalną. Ponadto pobiera dla swojego syna świadczenie wychowawcze po 500 zł miesięcznie z programu 500+. Syn żony pozwanego posiada orzeczenie o niepełnosprawności.

Pozwany pracuje jako pracownik ogólnobudowlany. W lutym br. otrzymał wynagrodzenie w wysokości ok. (...) zł netto, w marcu br. ok. (...) zł, w kwietniu br. ok. (...) zł. W ubiegłym roku podczas sezonu, tj. od czerwca do września zarabiał ok. (...) zł netto miesięcznie. Przez ostatnie miesiące 2021r., tj. od października do grudnia jego wynagrodzenie wynosiło ok. (...) zł netto miesięcznie.

W 2018r. osiągnął dochód w wysokości ok. (...) zł netto, a w 2019r. dochód w wysokości ok. (...) zł netto, natomiast w 2020r. uzyskał dochód w wysokości (...) zł netto. Nie posiada nieruchomości ani samochodu. Nie ma oszczędności. Jeździ na mecze żużlowe klubu (...), na które bilet roczny kosztuje ok. 230 zł.

(okoliczności bezsporne k. 19-24,51,68)

(dowód: zaświadczenie z PUP k. 90

deklaracja PIT-37 za rok 2018 k. 121-123

deklaracja PIT-37 za rok 2019 k. 124-126

deklaracja PIT-37 za rok 2020 k. 127-129

zeznania świadka S. K. k. 91-92

zeznania P. G. k. 149-150)

Sąd zważyłconastępuje

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań świadka i stron procesu, które uznano za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie, w odpowiednim zakresie, w stosownych dokumentach urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Na podstawie art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie oraz przytoczone w ramach informacyjnego wysłuchania stron, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

W myśl art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez „zmianę stosunków” rozumieć należy zmianę przesłanek wymienionych w art. 133 § 1 i art. 135 kro określających wysokość alimentów, tj. zmianę usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentów lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Zgodnie z powołanymi przepisami art. 133 § 1 i art. 135 kro kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z ich rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem syna R. w postaci: zakupu wyżywienia, ubioru, leków oraz innych wydatków niezbędnych do jego prawidłowego rozwoju i wychowania.

Stosownie do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 9 listopada 1994r., sygn. akt III CZP 138/94, podstawą obliczenia wysokości alimentów jest dochód netto (a nie brutto) zobowiązanego (OSNC z 1995r. Nr 3, poz. 43, glosy aprobujące: Tadeusz Smoczyński OSP z 1995r., Nr 9, poz. 194, oraz Zdzisław Krzemiński „Monitor Prawniczy” z 1995r., Nr 4, str. 113).

Analiza materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że pozwany tytułem alimentów dla swojego małoletniego syna powinien płacić obecnie po 700 zł miesięcznie.

Pozwany posiada na utrzymaniu jeszcze córkę R. dla której jest zobowiązany płacić po 350 zł miesięcznie alimentów i po podwyższeniu alimentów dla syna R., łączne obciążenie alimentacyjne pozwanego dla 2 dzieci wynosić będzie 1.050 zł miesięcznie.

Podwyższenie alimentów dla mał. R. nastąpiło od dnia 1.07.2022r., tj. od czasu gdy wygasł obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec dorosłego syna J. określony w kwocie 350 zł miesięcznie.

Od ustalenia kwoty alimentów w poprzedniej sprawie w 2015r., tj. w sprawie o rozwód, doszło do wzrostu usprawiedliwionych potrzeb związanych z utrzymaniem małoletniego, co wynika z upływu ok. 7 lat oraz zwiększenia wydatków na utrzymanie syna. Aktualnie mał. R. liczy (...) lat, a zakres jego usprawiedliwionych potrzeb jest określony jego wiekiem.

Natomiast w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego znajduje się płacenie alimentów na rzecz małoletniego syna R. w wysokości po 700 zł miesięcznie, a ponadto ponoszenie wydatków na swoje utrzymanie, jak również płacenie po 350 zł miesięcznie alimentów dla mał. R..

Pozwany pracuje jako pracownik ogólnobudowlany. W lutym 2022r. otrzymał wynagrodzenie w wysokości ok. (...) zł netto, w marcu br. ok.(...) zł netto, w kwietniu br. ok. (...) zł netto. W ubiegłym roku podczas sezonu, tj. od czerwca

do września zarabiał ok. (...) zł netto miesięcznie. Przez ostatnie miesiące 2021r., tj. od października do grudnia jego wynagrodzenie wynosiło ok. (...) zł netto miesięcznie.

Małoletni R. G. ma (...) lat. Choruje na chorobę genetyczną w postaci zespołu (...), która wiąże się z koniecznością rehabilitacji. Nie posiada zalecenia udziału w prywatnej rehabilitacji, może korzystać z bezpłatnej rehabilitacji oraz opieki medycznej w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia.

Sąd wziął także pod uwagę sytuację finansową matki małoletniego powoda. J. G. (1) od końca listopada 2021r. pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. jako sortowacz i z tego tytułu otrzymuje ok. (...) zł netto miesięcznie, po potrąceniach komorniczych, które są dokonywane z premii które dodatkowo otrzymuje. Posiada na utrzymaniu córkę R. dla której pozwany jest zobowiązany płacić alimenty po 350 zł miesięcznie.

Wskazać należy, że wydatki powyżej w/w kwoty 700 zł miesięcznie alimentów przyznanych od ojca mał. R. obciążają matkę R. – jako drugiego z rodziców – gdyż obowiązek alimentacyjny spoczywa na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnej sytuacji materialnej.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 138 kro, orzeczono jak w punkcie I sentencji, oddalając powództwo o podwyższenie alimentów w pozostałej części jako niezasadne.

W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2012 r., III CZ 17/12 (LEX nr 1164739) stwierdzono, że „hipoteza przepisu art. 102 kpc, odwołująca się do występowania "wypadków szczególnie uzasadnionych", pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji życiowej strony, stanowią podstawę do nie obciążania jej kosztami procesu.”

Natomiast pozwany, jak ustalono w toku niniejszego procesu, znajduje się w trudnej sytuacji materialnej oraz posiada 2 dzieci na utrzymaniu dla których zobowiązany jest płacić po 1.050 zł miesięcznie. Z tych względów na podstawie art. 102 kpc nie obciążono pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony powodowej, orzekając jak w punkcie III sentencji.

O kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jt. Dz.U. z 2022r., poz. 1125) w związku z art. 102 kpc w części dotyczącej pozwanego, a na mocy art. 113 ust. 4 w/w ustawy w pozostałym zakresie, rozstrzygając jak w punkcie IV sentencji.

Rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie alimentów został nadany wyrokowi z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie V sentencji.